

Til Folketingets Retsudvalg

29. januar 2016

Vedrørende Justitsministerens forslag til lov om knive og blankvåben mv. L 107 2015/2016

Kære Peter Skaarup

Jeg skriver til dig og Retsudvalget, fordi ovennævnte lovforslag, så vidt jeg kan se, vil kriminalisere mig.

Jeg er en kvinde på knap 60 år, der siden min fars død i 2001, dagligt har gået med hans store schweitzerkniv i min mavesæk i min rygsæk – og den er kun blevet efterladt hjemme, hvis jeg skulle på Christiansborg eller en tur med flyveren.

Så den har været med både i Operaen og på café i løbet af den sidste uge og selvfølgelig på arbejdet i Kbh. hver dag.

Og ligesom min far fryder jeg mig over altid at kunne klare hverdagens små opgaver med min lommekniv – det kan gælde min cykel, en øl eller en flaske vin, skrælning af en appelsin eller et æble, deling af kage/turklemmer, plukning og nærstudering af blomster, fjernelse af splinter, indsamling af frø osv.

Det er en vidunderlig kniv med en genial lup til at tælle støvdragere og se splinter (godt, når man er rosenelsker), den ultimativt bedste pincet (uovertruffen til splinter sammen med det lille knivsblad – anvendt senest i dag i en statslig styrelse i Kbh. til det formål), en tilbagevendende redning i festligt lag, når der ikke er nogen proptrækker eller øloplukker, eller der er behov for en saks til godt indpakkede gaver og i det hele taget uundværlig. Og det er kun de større modeller, der indeholder stjerneskruetrækker, saks, sav, pincet og lup. Det store knivsblad (under 7 cm!) bruger jeg tit på vej hjem fra arbejde til at plukke en buket vilde blomster eller grene – mange af dem er f.... seje at plukke uden kniv).

En lille foldekniv med proptrækker dækker ikke det behov – og slet ikke affektionsværdien.

Jeg er friluftsmenneske, cyklist uden bil, natur-, have- og planteelsker og – som det fremgår - altid på udkig efter vilde blomster, frø, kønne grene (p.t. gæslinger) mv. Og der er vilde blomster og frø alle vegne, som man kan nippe lidt af, hvis man har en kniv. Og den er uundværlig, når man har købt et franskbrød eller en kage og vil dele den i Amaliehaven med husbonden.

Mener I virkelig, at sådan en som mig skal kriminaliseres??

Og hvis I ikke vil lempe på lovforslaget – kunne I så ikke på en eller anden måde muliggøre det alligevel, fx ved at ældre og fredelige kvinder/mænd kan anmelde sig som brugere af en sådan kniv (ligesom man kan anmelde byggeri) med mulighed for reaktion fra rette sted, hvis man skønnes at udgøre en fare i offentligheden og nattelivet??

Venlig hilsen

Lone Møller